

at komme bort fra disse Forhold, saalænge vi have den nuværende Ordning af Strafferechtspleien, dog jeg anser det derfor for rigtig ogsaa her under denne Sag at fremhæve Uensligheden af, at man virkelig for Alvor strider til en Reform af vor Processlovgivning. Jeg vilde derfor anse det for meget uheldigt, om man enten ved Behandlingen af denne Sag eller af andre Sager, søgte at drive hvad jeg vil kalde, en Kile ind i det nuværende System. Nei, det nuværende System maa have Lov til at bestaa, indtil man indfører et nyt System, og at drive Kiler ind i det, vil være meget svækkende for vort Retsvesen her i Landet. Nei, lad os faae indført et helt andet System, det kan jeg gaa ind paa, og det vilde være meget ønskeligt. Med dette Forbehold skal jeg anbefale, at man søger at bringe et praktisk Resultat ud af dette lille Lovforslag, her foreligger, og hvis Tanke jeg i det Hele kan skjænke min Sympathi.

Schiøtz: Jeg maa bemærke, overfor de ærede Medlemmer for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bosien), som jeg for Næsten tror, ikke er til Stede nu, og for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), at hvad jeg sigtede til, da jeg talte om, at jeg ikke havde sporet tilstrækkelig Interesse hos mine Medlemmer for at faae Retsreformen frem, er, at man ikke har efterkommet, hvad jeg tror, den høitærede Justitsminister ventede paa at faae for at fremlægge Reformen, nemlig at gjøre ham en formel Opfordring fra Thingets Side til at komme med Forslaget. Det er mig selvfølgelig ikke ubekendt, at der er faldet mange velvillige Udtalelser her om en Forandring af vor Retspleie; men det er mig ubekendt, at man har gjort noget Skridt til at efterkomme den Opfordring, som den ærede Justitsminister, hvis jeg har forstaaet ham rigtig, har stillet til Thinget om i Form af en eller anden Akt at prøve ham til at fremkomme med Forslag til en Retsreform. Det ærede Medlem, som talte sidst, udtalte sin Sympathi for Forslaget, og det glædede mig at høre, at han mente, at ethvert Misbrug af Baretægtsfængsel skulde censureres. Naar jeg imidlertid ikke glædede mig saa stærkt, som jeg burde, over det ærede Medlems Udtalelser, er det, fordi jeg tror, der er mellem ham og mig en forstjellig Opfattelse af Misbrug af Baretægtsarrest. Jeg skal være den sidste til at ville censurere de overordnede Instantsers Domme; men jeg har dog ofte andet mig over, at man ikke i de overordnede Instantsers Domme ser udtalt en Misbilligelse af et langvarigt Baretægtsfængsel,

og der foreligger efter min Mening Exempler nok paa, at saadant Baretægtsfængsel ikke alene har været udstrakt i overordentlig lang Tid, medens dette ikke under Sagens senere Behandling eller under Paadømmelsen har fundet tilstrækkelig Begrundelse. At det ærede Medlem og jeg ere noget uenige om, hvad der fortaas ved Misbrug af Baretægtsfængsel vil fornemmelig fremgaa af en Bemærkning af det ærede Medlem, hvis Rigtighed jeg bestrider, nemlig at Baretægtsfængsel er et nødvendigt Middel til Sandhedens Fremstæfelse. Der have vi det: Det er altsaa Tilstaaelsen, det kommer an paa! Baretægtsfængsel er et Middel til at faae den Anklagede — som det siges — til at sidde og lunde sig paa, om det ikke er bedst, at han, inden han hengiver sig til ubegrændset Baretægtsfængsel, siger det, som Dommeren vil have, han skal sige. Dette er ikke en Anke mod Dommeren, det ligger i Systemet; det nuværende System dikterer Dommeren: Der er ikke Sandhed uden Tilstaaelse!

Forslagsstilleren (Veth): Naar jeg undtager den meget ærede Justitsminister, saa har dette Forslag — om jeg fortaar de Ytringer, der ere faldne fra ærede Medlemmer ret — i det Hele taget fundet en gunstig Modtagelse i den Forstand, at om man end kan have det One og det Andet at indvende mod Lovforslagets enkelte Bestemmelser, saa sympatiserer man dog med og erklærer den Tanke for rigtig, at Baretægtsarresten bør hos os komme til Afkortning i den Straf, som den Paagjældende skal lide og har forskyldt forsaavidt Baretægtsarrestens Udstrækning ikke helt eller delvis er forskyldt ved hans eget urigtige Forhold under Sagen. Maatte jeg rette en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schiøtz), der jo ellers udtalte sig i det Hele velvilligt om Lovforslaget. Det ærede Medlem hittede — jeg tror, ikke, jeg misforstod ham — det ærede Medlem hittede, at det selvfølgelig ikke kunde gaa an at overlade det til Administrationens Sjøn, hvorvidt en Del eller den hele Baretægtsarrest eller ikke maatte tilskrives den Paagjældendes eget urigtige Forhold under Sagen. Nei, det kan selvfølgelig ikke overlades til Administrationen, men det gaar Lovforslaget heller ikke ud paa. Det sidste Stykke af Lovforslaget lyder jo saaledes: „Den Tid af den lidte Baretægtsarrest, der maa tilskrives den Skyldiges eget Forhold under Sagen og saaledes ikke forkomme til Afkortning, bestemmes i Dommen.“ Det er altsaa efter Forslaget, Dom-